

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.VII.37.882/2020/3.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János

a tanács elnöke

Dr. Farkas Katalin

előadó bíró

Dr. Bérces Nóra

bíró

A felperes: felperes neve

felperes címe

A felperes képviselője: Buncsek Ügyvédi Iroda

felperesi képviselő címe

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Szép Eszter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 33.K.702.063/2020/4.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2007. március 1-től folyamatosan szolgálati nyugdíjban részesült. Az ellátás a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: Khtv.) 1. § c) és j) pontja alapján korhatár előtti ellátásnak minősült, melyet a Khtv. 5. § (1) bekezdése és 2. § (5) bekezdése alapján 2012. január 1. napjától kezdődően szolgálati járandósággént kellett továbbfolyósítani. Az alperes a felperes 2015. május 7. napján öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmét elutasította, mely elsőfokú hatósági határozatot az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság a 2015. október 7. napján kelt határozatával helybenhagyott. A felperes közigazgatási határozatokkal szemben benyújtott keresetét a bíróság a 14.M.3670/2015/6. számú ítéletével elutasította, amelyet a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az Mfv.III.10.438/2016/6. számú végzésével hatályon kívül helyezett és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[2] A bíróság az új eljárásban a 61.M.1976/2017/7. számú ítéletével a társadalombiztosítási szervek határozatait hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására utasította azzal, hogy a közigazgatási szerveknek a megismételt eljárásban a felperes igényét tartalma szerint kell vizsgálniuk és a szolgálati nyugdíj felélédeése tárgyában kell határozatot hozniuk. A megismételt eljárásban a Budapest Főváros Kormányhivatala a 2018. december 13. napján kelt számú határozatával az elsőfokú hatóság 2018. július 25. napján kelt számú határozatát, amelyben a felperes szolgálati nyugdíj megállapítása iránti igényét elutasította arra hivatkozással, hogy 2012. január 1. napjától a Khtv. alapján szolgálati nyugdíj megállapítására nincs lehetőség, helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes keresetében – a korábbi kereseti kérelmeivel azonos indokok alapján – a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését, az egyenlő bánásmód megsértésére hivatkozással kérte az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését kérte. Érvelése szerint a társadalombiztosítási határozatok az Európai Unióról Szóló Szerződés (továbbiakban: EUSZ) 2. cikk, 4. cikk (3) bekezdés, 6. cikk, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (továbbiakban: EUMSZ) 157. § (1)-(2) bekezdés, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK irányelv (továbbiakban: 2000/78/EK irányelv) Preambuluma 1. cikk, 2. cikk (1)-(4) bekezdés, 6. cikk (1)-(2) bekezdés, 9. cikk (1) bekezdés, 10. cikk (1) bekezdés, a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló 79/7/EGK irányelv (továbbiakban: 79/7/EGK irányelv) 4. cikk (1) bekezdés, 6. cikk, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és a munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelv (továbbiakban: 2006/54/EK irányelv) Preambuluma 14. pont, 5. cikk, 7. cikk (2) bekezdés, 17. cikk (1) bekezdés, az Európai Unió Alapjogi Chartája (továbbiakban: Charta) 17. cikk (1) bekezdés, 20. cikk, 21. cikk (1)-(2) bekezdés, 23. cikk, 34. cikk, 47. cikk, az 1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmánya (továbbiakban: Alkotmány) 70/E. § (1)-(3) bekezdés, valamint számos Alkotmánybírósági határozat [43/1995. (VI.30.) ABH, 26/1993. (IV.29.) ABH, 11/1995. (III.29.) ABH, 64/1993. (XII.22.) ABH, 45/1995. (VI.30.) ABH, 56/1995. (IX.15.) ABH], a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 1. § (1), (3) bekezdés, 3. § (1)-(2) bekezdés, 6. § (1), (4) bekezdés, 7. § (1), (4)-(5) bekezdés, 95. § (1)-(2), (5), (8) bekezdés, 103. §, 18. § (2a)-(2b) bekezdési, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (továbbiakban: rHjt.) 259. §, a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (továbbiakban: Hjt.) 1. § (1)-(2) bekezdés, 3. § (1) bekezdés, 60. § (4) bekezdés, 202. § (1)-(2) bekezdés, 203. § (1)-(7) bekezdés, 204. § (1) bekezdés, 205. §, a 2011. április 27-én kihirdetett Alaptörvény XIX. cikk (1)-(3) bekezdés, XX. cikk 19. pont (5) bekezdés, a Khtv. 2. § (5) bekezdés, 3. § (1)-(5) bekezdés, 4. § (1) bekezdés, 5. § (1)-(2) bekezdés, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 3. § (2) bekezdés d) pont, 13. § (4) bekezdés, 37. § (1) bekezdés, 97. § (1)-(5) bekezdés, 103. § (1) bekezdés, 113. § (1)-(3) bekezdés, 114. § (1)-(2), (6) bekezdés, 121. § (1)-(5) bekezdés rendelkezéseibe, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (továbbiakban: EJEB) és az Európai Unió Bírósága (továbbiakban: EUB) számos ítéletében (C-453/00., C-112/13., C-213/13., C-567/13., C-570/13., C-118/8., C-69/14., stb.) értelmezett egyetemes jogelvekbe ütközik.

[4] A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperes eljárása ellentétes az Ákr. 38. §-a, az Emberi Jogok Európai Egyezménye (továbbiakban: Egyezmény) 6. cikke előírásaival. Kereseti kérelme alátámasztásaként hivatkozott az Európai Bíróság C-529/13. számú ügyben hozott ítéletében a szakközépiskolai tanuló idő életkoron alapuló megkülönböztetéssel megvalósított szolgálati időbe történő beszámításnál alkalmazott a 2000/78/EK irányelv értelmezésére. Fenntartotta álláspontját, mely szerint az alperes vele szemben olyan közvetett életkoron alapuló, önkényes diszkriminációt valósított meg, amely jogszerű foglalkoztatáspolitikai és munkaerő-piaci céllal objektív és észszerű módon nem igazolható, a cél eléréséhez nem tekinthető megfelelő és szükséges eszköznek. E körben hivatkozott az EUB

C-546/11. számú ügyben hozott ítélete 74. pontjában foglaltakra. Álláspontja szerint a társadalombiztosítási szervek a Hjt. 259. § (6) bekezdését tévesen, a 2000/78/EK irányelv 9. cikk (1) bekezdésébe ütközően értelmezték.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] A bíróság a felperes keresetét elutasította a Khtv. 5. § (1) bekezdése, 2. § (5) bekezdése, 17. § (1) bekezdés b) pontja, 18. § (1) és (3) bekezdése, a Tny. 43. § (1) és (2) bekezdése, 37. § (1) és (4) bekezdése, 41. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése, 8/A. § (1)-(3) bekezdései, a rHjt., a Tbj. 25. §-a és 14. § (9) bekezdése, 30. § (10) bekezdése, a Tny. 22/A. §-a, a Tnyvhr. 29. § (5) bekezdése, a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (továbbiakban: T.) 10. § (1) bekezdése, a szakmunkásképzésről szóló 1969. évi VI. törvény (továbbiakban: Szakmtv.) 12. § (1) bekezdése, Hjt. 216. § (3) bekezdése, 217. § (1) bekezdése, 219. § (1)-(1a) és (2) bekezdése alkalmazásával. A bíróság megállapította, hogy 2018. január 1-től a megismételt eljárásokban a közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) alapján kell a hatóságnak eljárni. A felperes öregségi nyugdíjkorhatára a betöltött 65. életév, azaz a felperes 2024. április 11. napján válhat öregségi nyugdíjra jogosulttá. A Khtv. 5. § (1) bekezdése, 2. § (5) bekezdése rendelkezéseiből következően a felperes szolgálati nyugdíja 2012. január 1. napjától szolgálati járandóságként került továbbfolyósításra, a szolgálati nyugdíj visszaállítására ezen rendelkezések értelmében nem volt lehetőség. A Tny., a Tnyvhr. és a Tbj. idézett rendelkezéseiből levezetve a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes szolgálati nyugdíjasként saját jogú nyugdíjasnak minősült, ezért nem lehetett a Tbj. alapján biztosított, így foglalkoztatása ellenére szolgálati időt nem szerezhett 2006. december 31. és 2011. december 31. között. A 2007. március 1. és 2011. december 31. közötti időszakra pedig a Tny. 37. § (1) bekezdése és 22/A. § (1) bekezdése alapján nem volt a szolgálati idő elismerhető.

[7] A bíróság megállapította, hogy a felperes a Magyar Honvédség Hadkiegészítés Központi Nyilvántartó Parancsnokság 2015. június 16. napján kelt igazolása alapján 1981. augusztus 20-tól 2006. december 29-ig állt hivatásos jogviszonyban, ezért ez az idő ismerhető el karkedvezményre jogosító időként. Az 1977. július 29-től 1981. augusztus 19-ig terjedő elsőfokú tanulmányok időtartama, az 1980. augusztus 13-tól 1980. augusztus 26-ig terjedő idő betudásával elismerésre került, így a felperes elismert szolgálati ideje 29 év 161 nap, melyből a karkedvezményre jogosító idő 25 év 138 nap, így a felperes 5 év karkedvezményre jogosult a Tny. és a Tnyvhr. korábban hivatkozott rendelkezései alapján.

[8] Az ítéleti érvelés szerint a felperes 1973. szeptember 1. és 1977. június 16. közötti a ... Szakközépiskolában folytatott középfokú tanulmányokat a Tnyvhr. 29. § (1) bekezdése, a T. 10. § (1) bekezdése és a Szakmtv. 12. § (1) bekezdése alapján pedig kizárólag a szakmunkásképző iskolának minősülő tagintézménnyel fennálló tanulói jogviszonyt lehet szakmunkás tanulói jogviszonynak tekinteni. A szakközépiskolával fennálló jogviszony nem minősül szakmunkástanulói jogviszonynak, tehát a nyugdíjjogosultságnál szolgálati időként nem lehet figyelembe venni. Mindezekre figyelemmel a felperes részére szakközépiskolai tanulmányok címén további szolgálati időt nem lehetett elismerni.

[9] A felperes önkéntes tartalékos szolgálata időtartamát is kérte szolgálati időként elismerni a Hjt. 216. § (3) bekezdése, 217. § (1) bekezdése, 219. § (1)-(1a) bekezdése, (2)

bekezdése alapján. A bíróság érvelése szerint a felperes önkéntes műveleti tartalékosként történő foglalkoztatása nem haladta meg a 60 napot, ezért illetményre nem vált jogosulttá. Tekintettel arra, hogy a Tbj. alapján biztosított személy olyan jogviszonya ismerhető el szolgálati időként, amelyben utána nyugdíjjarulékot fizettek. Nyugdíjjarulék fizetés hiányában a tartalékos katonaként eltöltött idő szolgálati időnkénti elismerésére nincs lehetőség.

[10] A bíróság a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította azzal, hogy Magyarország Alaptörvénye rendelkezik a hátrányos megkülönböztetés tilalmáról, az unió elsődleges jogforrásainak közvetlen hatálya a jelen eljárásban nem merült fel, ezen túlmenően az elsőfokú bíróság az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére nem köteles. A bíróság a felperes előzetes döntéshozatali eljárására irányuló kérelmét – a fentebb írtakra figyelemmel – nem találta megalapozottnak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében a felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 126. § (1) bekezdés a) pontja, 130. §-a és az EUMSZ 267. cikk (3) bekezdése alapján az eljárás felfüggesztését és az EUB-nál előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését kérte. Az előzetes döntéshozatali eljárást követően a jogerős ítéletnek a társadalombiztosítási szervek határozataira is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte annak megállapításával, hogy a felperes szakmunkásképző szakközépiskolai tanuló ideje 1973. szeptember 1-től 1977. június 16-ig szolgálati időnek minősül, másodlagosan az EUB C-258/17. számú ítéletének megfelelően kérte az alperest és az elsőfokú bíróságot a nyugdíj összegének újraszámolására kötelezni, harmadlagosan a Pp. 427. § (2) bekezdés a) pontja, az EUB C-118/8., C-620/17. és C-362/18. számú ítéletei alapján kérte megállapítani a felperes perújításra való jogosultságát, valamint azt, hogy a felperes nyugdíja 2012. január 1-jétől feléledt.

[12] A felperes felülvizsgálati kérelmének II. részében a Khtv. 2. § (5) bekezdése és 5. §-a előírásainak a 2000/78/EK irányelv 2. cikke és 9. cikk (1) bekezdése, 2006/54/EK irányelv 5. cikke és 17. cikk (1) bekezdése, a 79/7/EGK irányelv 4. cikk (1) bekezdése és 6. cikke, az EUSZ 2. cikke, 4. cikk (3) bekezdése, 6. cikke, 19. cikk (1) bekezdése, az EUMSZ 267. cikke, a Charta 17., 20., 21., 46. cikkei, az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdése és az Egyezmény 6. cikke, rHjt. 259. § (7) bekezdése, valamint az EUB hivatkozott ítéletei, az Ákr. 2. § (2) bekezdés a) pontja, 15. § (1) bekezdése, 38. §-a, 121. § (1) bekezdés a) pontja, 123. § (1) bekezdés f) pontja alperes általi, a hivatkozott közösségi jogi, nemzeti jogi rendelkezéseken túl a Pp. 2. § (2) bekezdése, 130. § (3) bekezdése bíróság általi megsértését állította.

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelmét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a), b), c) pontjaira hivatkozva kérte befogadni, a [6]-[31] bekezdésben kifejtett indokai alapján.

[14] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása körében hivatkozott arra, hogy a bíróság a Pp. 130. § (3) bekezdése előírását a régi Pp. 155/A. §-a alkalmazása során kialakított téves és jogsértő értelmezéséhez és gyakorlatához hasonlóan nem megfelelően értelmezte és alkalmazta, a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményező kérelme tárgyában nem hozott végzést. Érvelése szerint a régi Pp. 155/A. § (2) bekezdése és a Pp. 130. § (3) bekezdése

szövegezése teljesen azonos. Az Alkotmánybíróság 26/2015. (VII.21.) AB határozata alapján a Pp. 155/A. § (2) bekezdése értelmében ha a bíróság az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmet elutasítja, erről végzéssel határoz. A bíróság az elutasító döntését legkésőbb az eljárást befejező érdemi határozatában köteles megindokolni. A Kúria az Európai Unió jogának alkalmazása: az előzetes döntéshozatali eljárások kezdeményezésének tapasztalatai című joggyakorlat elemző csoport összefoglaló véleményében megállapította, hogyha a bíróság a fél ilyen indítványáról nem hoz végzést, az ügy érdemében hozott határozat elleni fellebbezésben sérelmezheti a fél a hivatkozott döntés hiányát. Ez utóbbi azonban olyan lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, ami az ügy érdemében hozott határozat hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását eredményezi. A bíróság azzal, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése elutasítása tárgyában nem hozott végzést, megsértette az Alaptörvény 28. cikke (1) bekezdése előírását, és sérült a felperes tisztességes eljáráshoz való joga. A végzés meghozatalának elmaradása önmagában megalapozza az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[15] A magyar bíróságok és így a Fővárosi Törvényszék is az EUMSZ 267. cikke előírását nem egységesen és nem az EUB ítélkezési gyakorlatának megfelelően értelmezik és alkalmazzák. Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti felperesi kérelem elutasításának indokai súlyosan sértik az EUMSZ 267. cikke előírását és az EUB ítélkezési gyakorlatát.

[16] A bíróság a Pp. 2. § (2) bekezdése és a Kp. 86. § (1) bekezdése előírását nem egységesen értelmezi és alkalmazza, az előterjesztett kereseti kérelmet nem a tartalma szerint bírálta el, az Ákr. 38. §-át megsértő alperessel szemben jogorvoslatot nem biztosított, a nyugdíj feléledésére vonatkozó kérelmet nem bírálta el, a szakmunkásképző szakközépiskolai tanulói idő beszámítását szolgálati időként a rHjt. 259. §-a előírásába ütközően számolta.

[17] A felperes érvelése szerint a magyar bíróságok Magyarország 2004-ben az Európai Unióhoz történt csatlakozása óta még érdemben nem foglaltak állást a következő kérdésekben: a Hjt. 203. §-a alapján a katonák részére megállapított szolgálati nyugdíj olyan, az EUMSZ 157. cikke szerinti díjazásnak tekinthető-e, amely a 2000/78/EK irányelv hatálya alá tartozik, továbbá a Hjt. előírásai és a Hjt. alapján meghozott nyugdíjhatározatok és bírósági határozatok összeegyeztethetők-e a 2000/78/EK irányelv 2. cikke és 9. cikk (1) bekezdése, 2006/54/EK irányelv 5. cikke és 17. cikk (1) bekezdése, a 79/7/EGK irányelv 4. cikk (1) bekezdése és 6. cikke, az EUSZ 2. cikk, 4. cikk (3) bekezdése, 6. cikke, 19. cikk (1) bekezdése, a Charta 17., 20., 21. és 47. cikke előírásaival és az EUB hivatkozott ítéleteivel. A magyar bíróságok még nem vizsgálták érdemben, hogy az életkoron és nemi hovatartozáson alapuló megkülönböztetés visszamenőleges hatályú alkalmazásával a társadalombiztosítási határozat meghozatala nélkül a Khtv. 2. §-a és 5. §-a előírásaira hivatkozva történt szolgálati nyugdíj folyósítás megszüntetése, valamint, hogy a rHjt. 259. § (6) bekezdésének előírásai, amelyek életkoron alapuló megkülönböztetés alkalmazásával teszik lehetővé a szakmunkásképző tanuló idő szolgálati időbe történő beszámítását összeegyeztethetők-e a fentebb hivatkozott uniós irányelvekkel, EUSZ és Charta cikkeivel.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége befogadási okok fennállását a felperes a következőkkel indokolta: a Khtv. 2.§-a és 5. §-a alapján a szolgálati nyugdíj folyósítás diszkriminatív megszüntetése, a jogorvoslati jog elvonása, a nyugdíj feléledése érdekében előterjesztett jogorvoslati és kereseti kérelem elutasítása és a rHjt. 259. § (6) bekezdésére hivatkozással történt szakmunkásképző szakközépiskolai tanuló idő szolgálati időbe történő beszámításának elutasítása során megvalósított jogsértések több ezer fő szolgálati nyugállományú személyt érint.

[19] A felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés c) pontja által meghatározott – az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége – befogadási feltétel fennállását a következőkkel indokolta: a felperes kereseti kérelme [39]-[48] pontjaiban részletesen megindokolta, hogy a részére megállapított szolgálati öregségi nyugdíj miatt tekinthető olyan, az EUMSZ 157. cikk (2) bekezdése és a 2000/78/EK irányelv preambulum 13. pontja szerinti díjazásnak, amely a 2000/78/EK irányelv hatálya alá tartozik. A felperes bizonyította, hogy az alperes határozatai súlyosan sértik a 2000/78/EK irányelv 2. cikke előírását és az EUB C-258/17. számú ítéletét, a Khtv. 5. §-a és 2. §-a ellentétesek a kereseti kérelem [37] pontjában hivatkozott uniós jogszabályi előírásokkal. A rHjt. 259. § (6) bekezdése a 2000/78/EK irányelvbe és az EUB C-258/17. számú irányelvbe ütközik. A Khtv. 2. § (5) bekezdése, 5. §-a, a rHjt. 259. § (6) bekezdése, valamint az alperes határozatai ellentétesek a 2000/78/EK irányelv 2. cikke, 9. cikk (1) bekezdése, a 2006/54/EK irányelv 5. cikke, 17. cikk (1) bekezdése, a 79/7/EGK irányelv 4. cikk (1) bekezdése és 6. cikke, az EUSZ 2. cikke, 4. cikk (3) bekezdése, 6. cikk, 19. cikk (1) bekezdése, a Charta 17., 20., 21., 47. cikke előírásával, az EUB korábban már hivatkozott ítéleteivel, különösen a C-158/17. számú ítéletével.

[20] Az EUSZ 267. cikke, valamint az EUB Nagytanácsa által meghozott C-258/17. számú ítéletéből megállapítható, hogy a nemzeti bíróságnak eljárásjogi kérdés tisztázása érdekében is kell előzetes döntéshozatali eljárást kell kezdeményeznie. A felperes által felsorolt számos EUB ítéletből következően a Kúriának is előzetes döntéshozatali eljárást kell kezdeményezni az uniós jogszabályok által megkövetelt eljárási szabályok tisztázása érdekében.

[21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadására az alábbiak szerint nincs lehetőség.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- a) joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy
- d) a Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt indokolt.

[24] A felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2017. (XI. 13.) PK vélemény szerint a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. Szükségtelen a felülvizsgálati eljárás lefolytatása, ha a felvetett elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán a Kúria korábban már állást

foglalt, illetve ha a korábbi állásfoglalástól való eltérés nem indokolt (Kfv.II.38.109/2019., Kfv.V.35.525/2019., Kfv.I.35.484/2019., Kfv.VII.37.774/2020., stb.).

[25] A felperes a felülvizsgálati kérelme befogadásával kapcsolatban elsőként a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítására hivatkozott, ezzel összefüggésben részletes indokolást terjesztett elő a Pp. 130. §-a bíróság általi téves értelmezése és alkalmazása okán.

[26] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes által felvetett jogkérdés, azaz a Pp. 130. §-a értelmezése a felperes által vitatott körben nem szükséges, mivel a hivatkozott jogszabály egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra, hogy amennyiben a bíróság az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmet elutasítja, erről végzéssel határoz. A végzés meghozatalának elmaradása önmagában megalapozza az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, amely döntés azonban már a felülvizsgálattal támadott ítélet érdemi vizsgálata és nem a befogadhatóság vizsgálata körébe tartozó kérdés.

[27] A felperes az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét részletesen indokolta, azonban az e körben a felperes által felhozott közösségi jogi normákkal, irányelvekkel, EUB ítéletekkel stb. az első fokon eljáró bíróság nem foglalkozott, azokat nem értelmezte, nem alkalmazta, így azokra a jogerős ítéletét sem alapíthatta. Ezen túlmenően a felperes által felvetett jogkérdések, így a szolgálati nyugdíj – határozat nélküli - szolgálati járandósággá alakulása, a szakközépiskolai idő szolgálati időként való elismerése, a szolgálati nyugdíj „visszaadása” kapcsán a Kúria korábban, a felperes azonos tárgyban folyamatban volt ügyében (Mfv.III. 10.185/2019.), valamint több döntésében (pl. Mfv.III.10.288/2019/4.) már állást foglalt, az azoktól való eltérésre nem talált indokot.

[28] A Kúria gyakorlata szerint a Kp.118. § (1) bekezdés különböző pontjaira alapított kérelem befogadhatóságához nem elégséges csak hivatkozni a Kp. adott szabályára, azokat az indokokat is elő kell tárni, amelyek megerősítik a kérelem és a befogadás közötti oksági kapcsolatot. A Kúria a jogerős bírósági határozattal kapcsolatban megjelölt befogadási jogcímeket kizárólag az azok alátámasztására előadott okok keretei között vizsgálhatja; ezért nem választható el egymástól a befogadási ok és az azzal összefüggő jogszabálysértések meghatározásának kötelezettsége. Az ügy érdemének elbírálása elkülönül a befogadhatóság kérdésétől, ennek következtében a befogadási okok indokaitól alapvetően el kell határolni a felülvizsgálati kérelem indokait. A felülvizsgálati kérelem befogadásáról való döntéskor ugyanis a Kúria csak a befogadás iránti kérelemben előadottakat vizsgálja, a jogerős ítélet értékelésére csak a befogadás szempontjából kerül sor. Az eljárás ezen szakaszában tehát a Kúria nem folytathatja le a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát (Kfv.I.35.456/2019., Kfv.I.35.588/2019., Kfv.VI.38.008/2019., Kfv.II.38.109/2019., Kfv.VII.37.667/2020., stb.).

[29] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjában szabályozott a felvetett jogkérdés különleges súlyával, illetve társadalmi jelentőségével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy több ezer személyt érint az általa felvetett jogkérdés mikénti elbírálása. A felperes e körben nem támasztotta alá állítását, ezért a jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét a Kúria nem találta igazoltnak.

[30] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának szükségességét az a) pont szerinti befogadhatósági indokokkal egyezően támasztotta alá, megjelölve az előzetes döntéshozatali eljárásban az EUB-hoz intézendő kérdéseket. A felperes az Mfv. III. 10.185/2019. számú ügyben a jelen eljárásban előterjesztett azonos kérdések mentén kérte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését.

[31] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes által felvetett kérdések, így szolgálati nyugdíj szolgálati járandósággá alakulása, a szakközépiskolai idő szolgálati időként való elismerése, szolgálati nyugdíj „visszaadása”, a közösségi és a nemzeti normák értelmezéséről és alkalmazásáról, az előzetes döntéshozatali eljárásnak e körben való kezdeményezésének szükségtelenségéről az Mfv.III.10.185/2019/7. számú ítéletében kifejtette érveit, amelyeket továbbra is irányadónak tart, megváltoztatása nem indokolt.

[32] A Kúria megállapította, hogy a fentebb kifejtettekre figyelemmel a Kp. 118.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban felsorolt, a felperes által megjelölt befogadási okok egyike sem szolgálhat alapul a felülvizsgálati kérelem befogadására. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogkérdésekről a Kúria már több alkalommal határozott, a bírói gyakorlat kialakult és egységes. A felperes sem tárt fel olyan indokot, amely azt támasztaná alá, hogy a bírói gyakorlat nem egységes, illetve a jogegység megbomlásának veszélye állna fenn, továbbá nem igazolt olyan körülményt sem, amelynek változása a már kialakított joggyakorlat továbbfejlesztését tenné szükségessé. A jogerős ítélet a Kúria gyakorlatával összhangban van.

[33] A Kúria az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését – az Mfv.III.10.185/2019/7. számú ítéletében kifejtett jogi indokaira is figyelemmel – nem látta szükségesnek.

[34] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását – a Kp. 118. § (1)-(2) bekezdései alkalmazásával – megtagadta.

Záró rész

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[36] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2020. november 23.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő